

Abstrakt

Migrace obyvatel a rozvoj je častým tématem nejen médií, ale i politiků po celém světě. Do popředí zájmu obyvatel v Evropě se migrace dostala především kvůli tzv. uprchlické krizi. Doprovázela ji rétorika vyřešení hlubokých příčin migrace a vyšší koherence migrační a rozvojové politiky. Přesto, že Česku se krize reálně vyhnula, nejméně na společenský a politický diskurz dopady měla, včetně promítnutí souvislostí mezi mezinárodní migrací, rozvojem a koherencí do strategií politik. Tato práce analyzuje trendy v české migrační a rozvojové politice a jejich koherenci v období po globální finanční a uprchlické krizi. Klade si za cíl zhodnotit pokrok směrem k deklarované vyšší koherenci politik a identifikovat klíčové oblasti a důvody ne-koherence. Hlavními teoretickými východisky práce jsou koncept koherence politik pro migraci a rozvoj, a model cyklu koherence politik. Pro lepší pochopení fungování procesu formulace politik práce rozlišuje mezi politickými postoji a politikami na papíře, jejich koordinací a implementací, a možným vlivem diskurzu na tento proces. Práce se zabývá postoji klíčových aktérů české migrační a rozvojové politiky a je založena na 20 polostrukturovaných hloubkových rozhovorech s experty z veřejného, nevládního a akademického sektoru. Z výzkumu vyplývá vnímaná zvyšující se pragmatičnost a sekuritizace politik s přetrvávajícími ne-koherencemi jak mezi politikami navzájem, tak i v rámci obou politik. Především lze pozorovat nesoulad mezi převažujícím politickým diskurzem a záměry v porovnání s reálnou koordinací a implementací politik. Politický diskurz má dle vnímání expertů dopady na formulaci a implementaci politik ve vybraných oblastech. Identifikovány jsou klíčové bariéry koherence, včetně institucionální ne-koherence, která znemožňuje identifikaci jasných cílů a synergií.

Klíčová slova: mezinárodní migrace, rozvoj, koherence politik, Česko, rozvojová pomoc